

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1960 r.

w sprawie praktyk studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 57 pkt 2, ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą praktyk objętych planem studiów, nazywanych w dalszym ciągu „praktykami studenckimi”, odbywanych przez studentów szkół wyższych, podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 2. 1. Praktyki studenckie stanowią nieodłączną część programu nauczania i podlegają obowiązkowemu zaliczeniu równorzędnie z innymi zajęciami obowiązkowymi.

2. Zadaniem praktyk studenckich jest:

- 1) wyrobienie umiejętności wiązania wiadomości teoretycznych, nabytych w szkole wyższej, z działalnością praktyczną,
- 2) przekazanie studentom określonego zasobu wiadomości zawodowych i umiejętności praktycznych oraz

3) poznanie środowiska i warunków pracy w wybranym zawodzie.

3. Praktyki studenckie odbywają się w uspołecznionych przedsiębiorstwach, instytucjach, szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych oraz w placówkach naukowo-badawczych, zwanych dalej „zakładami pracy”; szkoły wyższe mogą również organizować praktyki studenckie we własnym zakresie.

4. Większe zakłady pracy obowiązane są do tworzenia wyodrębnionych komórek organizacyjnych (oddziałów szkoleniowych) przeznaczonych do szkolenia studentów szkół wyższych podczas odbywania praktyk studenckich i do innych celów szkoleniowych.

§ 3. 1. Czas trwania i charakter praktyk studenckich określają w poszczególnych latach studiów plany tych studiów, przy czym praktyka może trwać jednorazowo do jednego roku.

2. Praktyki studenckie odbywają się według programu ściśle związanego z programem studiów teoretycznych i sta-

nowiącego jego praktyczne uzupełnienie, ustalonego przez szkołę wyższą w uzgodnieniu z zakładem pracy.

§ 4. 1. Szkoły wyższe realizują praktyki studenckie według zasad określonych w §§ 2 i 3 na podstawie wytycznych Ministra Szkolnictwa Wyższego lub innych ministrów (Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — GKKFiT), sprawujących nadzór nad szkołami wyższymi, przy szerokim zastosowaniu różnorodnych form i metod eksperymentowania.

2. Minister Szkolnictwa Wyższego i inni ministrowie (Przewodniczący GKKFiT), sprawujący nadzór nad szkołami wyższymi, upoważnieni są do szerokiego stosowania różnorodnych form i metod eksperymentowania w zakresie praktyk studenckich.

3. Ministrowie, którym podlegają zakłady pracy przyjmujące studentów na praktykę, współpracują z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i innymi ministrami (Przewodniczącym GKKFiT), sprawującymi nadzór nad szkołami wyższymi, w zakresie organizacji praktyk studenckich i udzielają pomocy przy wprowadzaniu nowych metod i form praktyk.

§ 5. 1. Praktyki studenckie odbywają się przede wszystkim w zakładach pracy, które zatrudniają wykwalifikowanych pracowników, dysponują nowoczesną aparaturą i urządzeniami technicznymi oraz stosują naukowe metody organizacji pracy. Wykazy tych zakładów ustalają właściwi ministrowie, a w stosunku do zakładów podległych radom narodowym — właściwi ministrowie w porozumieniu z prezydentami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać określenie rodzaju praktyk, jakie mogą się odbywać w zakładach pracy wymienionych w wykazach. Wykazy powinny być przesyłane corocznie przed rozpoczęciem roku szkolnego Ministrowi Szkolnictwa Wyższego oraz innym ministrom (Przewodniczącemu GKKFiT), sprawującym nadzór nad szkołami wyższymi.

§ 6. 1. Organizowanie praktyk studenckich odbywa się przy ścisłej współpracy szkół wyższych i zakładów pracy, które są współodpowiedzialne za przebieg i wyniki praktyk.

2. Szkoły wyższe zgłaszają corocznie w terminie określonym w § 18 do zakładów pracy lub do ich jednostek nadrzędnych zapotrzebowania na praktyki, określające ilość i rodzaj praktyk, termin ich rozpoczęcia i czas trwania. Szkoły wyższe w porozumieniu z zakładami pracy mogą również ustalić na okres wieloletni liczby studentów kierowanych corocznie do tych zakładów na praktyki studenckie.

3. Zakłady pracy obowiązane są sprawować nadzór nad praktykami studenckimi oraz zapewnić warunki niezbędne do ich przeprowadzenia, a w szczególności:

- 1) zapewnić odpowiednie miejsce pracy, urządzenia, warsztaty, pomieszczenia, narzędzia i materiały zgodnie z założeniami programowymi praktyk,
- 2) przyjmować zgłoszenia na praktyki w granicach ustalonych przez właściwych ministrów lub upoważnione przez nich jednostki.

4. Szkoła wyższa zawiera z zakładem pracy umowę określającą zadania i obowiązki szkoły i zakładu według wzoru umowy, stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

§ 7. 1. Odbywania praktyki przewidzianej w rozporządzeniu nie traktuje się jako stosunku pracy; prawa i obowiązki studenta i zakładu pracy w okresie odbywania praktyki regulują przepisy rozporządzenia.

2. Sprawę świadczeń dla studentów, którzy ulegli wypadkowi w związku z wykonywaniem praktyki, regulują przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

3. W okresie odbywania praktyki studenci obowiązani są stosować się do obowiązującego w zakładzie porządku i trybu pracy. W przypadku uporczywego naruszania przez studenta obowiązującego w zakładzie porządku i trybu pracy zakład może się zwrócić do właściwej szkoły wyższej o odwołanie studenta z praktyki.

§ 8. 1. Fachowy nadzór nad praktykami studenckimi sprawuje kierownictwo zakładu pracy przez zakładowego kierownika praktyk.

2. Zakładowego kierownika praktyk wyznacza dyrektor (kierownik) zakładu pracy w porozumieniu z jednostką nadrzędną nad zakładem pracy. Zakładowy kierownik praktyk powinien posiadać długoletnie doświadczenie zawodowe oraz w zasadzie wyższe wykształcenie.

3. Zakładowy kierownik praktyk:

- 1) ustala dla poszczególnych studentów okresowe (dziennie, tygodniowe, miesięczne) plany zajęć na podstawie programów praktyk,
- 2) czuwa nad zapewnieniem właściwej organizacji praktyk,
- 3) sprawuje nadzór nad wykonywaniem planu praktyk i udziela studentom fachowych rad i wskazówek,
- 4) kontroluje przestrzeganie przez studentów obowiązującego w zakładzie porządku i trybu pracy,
- 5) kieruje oddziałem szkoleniowym określonym w § 2 ust. 4,
- 6) sprawuje opiekę nad studentami w zakresie zapewnienia im przez zakład pracy warunków bytowych,
- 7) współdziała z pracownikiem szkoły wyższej, sprawującym kierownictwo dydaktyczne nad praktykami, we wszystkich sprawach związanych z praktykami studenckimi.

§ 9. 1. Zakładowy kierownik praktyk powinien być zwolniony częściowo od innych zajęć, a przy liczbie ponad 30 studentów całkowicie z zachowaniem wynagrodzenia obliczanego według zasad, jak za urlop wypoczynkowy.

2. Jeżeli zakładowy kierownik praktyk nie może być zwolniony od innych zajęć, otrzymuje on z zakładu pracy za okres pracy ze studentami dodatek w wysokości 10—20% wynagrodzenia miesięcznego brutto bez świadczeń z tytułu deputatów branżowych i dodatków za wysługę lat.

3. Na wniosek szkoły wyższej dyrektor (kierownik) zakładu pracy może przyznać zakładowemu kierownikowi praktyk nagrodę w wysokości do 20% wynagrodzenia miesięcznego obliczonego w myśl ust. 2.

§ 10. 1. Nadzór nad przebiegiem praktyk studenckich odbywanych w szkołach ogólnokształcących, zawodowych lub artystycznych oraz opiekę nad studentami sprawuje dyrektor szkoły lub wyznaczony przez niego nauczyciel.

2. Kierownikami praktyk są nauczyciele poszczególnych przedmiotów.

3. Dyrektor szkoły lub wyznaczony przez niego nauczyciel otrzymuje z tytułu nadzoru nad przebiegiem praktyk oraz opieki nad studentami dodatkowe wynagrodzenie płatne z budżetu szkoły, w której odbywa się praktyka, w wysokości:

150 zł za okres dwóch tygodni — przy liczbie 2—10 studentów,

200 zł za okres dwóch tygodni — przy liczbie ponad 10 studentów.

4. Kierownik praktyk otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe, płatne z budżetu szkoły, w której odbywają się praktyki, w wysokości 200 zł za okres dwóch tygodni. Ponadto na wniosek szkoły wyższej dyrektor szkoły może przyznać kierownikowi praktyk płatną z budżetu szkoły nagrodę w wysokości do 20% miesięcznego wynagrodzenia.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio przy praktykach studenckich odbywanych w placówkach oświatowo-wychowawczych.

§ 11. Zakłady pracy organizujące praktyki studentów nie planują w swoich planach techniczno-ekonomicznych wartości pracy wykonanej przez studentów w czasie praktyki.

§ 12. 1. Szkoły wyższe sprawują za pośrednictwem wyznaczonych pracowników kierownictwo dydaktyczne nad praktykami studenckimi.

2. Do zadań pracowników określonych w ust. 1 należy w szczególności:

- 1) zapewnienie zgodności przebiegu praktyk z ich programem,
- 2) prowadzenie zajęć dydaktycznych przewidzianych w programie praktyk (wyjaśnianie zasad teoretycznych na przykładzie procesów i czynności praktycznych),
- 3) współdziałanie z zakładowymi kierownikami praktyk w sprawach związanych z realizacją praktyk studenckich.

3. Szczegółowe obowiązki pracowników, o których mowa w ust. 1, ustalają rektorzy szkół wyższych na podstawie wytycznych Ministra Szkolnictwa Wyższego lub innych ministrów (Przewodniczącego GKKFiT), sprawujących nadzór nad szkołami wyższymi.

4. Pracownicy nauki, zastępcy profesora, starsi wykładowcy i wykładowcy sprawujący kierownictwo dydaktyczne

nad praktykami studenckimi przy liczbie co najmniej 5 studentów otrzymują ze środków szkoły wyższej za każdy dzień sprawowania tych obowiązków wynagrodzenie w wysokości:

samodzielni pracownicy nauki, zastępcy profesora, starsi wykładowcy i wykładowcy	— 40 zł,
adiunkci	— 35 zł,
starsi asystenci i asystenci	— 25 zł,

5. W wyższych szkołach rolniczych inne osoby niż wymienione w ust. 4, sprawujące kierownictwo dydaktyczne nad praktykami studenckimi, np. asystenci techniczni lub inne osoby posiadające wyższe wykształcenie, traktowane są pod względem wynagrodzenia na równi z zakładowymi kierownikami praktyk. Wynagrodzenie to jest wypłacane ze środków szkoły wyższej.

6. Pracownikom, o których mowa w ust. 1, w przypadku wykonywania czynności poza miejscem stałego zatrudnienia, przysługuje niezależnie do wynagrodzenia:

- 1) zwrot kosztów podróży i diety według norm obowiązujących pracowników państwowych przy podróżach służbowych,
- 2) zwrot kosztów noclegu.

§ 13. 1. Zaliczenie praktyk studenckich następuje na podstawie zaświadczenia zakładu pracy o odbyciu praktyki, pisemnego sprawozdania studenta z praktyki oraz przeprowadzonego kolokwium.

2. Kolokwium, o którym mowa w ust. 1, przeprowadzają pracownicy nauki właściwych katedr w szkole wyższej; jeżeli kolokwium odbywa się w zakładzie pracy, wskazany jest udział zakładowego kierownika praktyk.

§ 14. Po zakończeniu praktyki zakład pracy wydaje studentowi zaświadczenie określające:

- 1) rodzaj i przebieg praktyki,
- 2) liczbę przepracowanych dni (tygodni, miesięcy),
- 3) ogólną ocenę pracy studenta.

§ 15. Szkoły wyższe dokonują corocznie oceny przebiegu praktyk studenckich oraz przekazują wnioski dotyczące usprawnienia praktyk właściwym zakładom pracy i ministrom, którym podlegają zakłady pracy.

§ 16. Zakład pracy obowiązany jest do zapewnienia studentom odpowiednich warunków bytowych, a w szczególności:

- 1) terminowego wypłacania studentom wynagrodzenia za praktykę i innych świadczeń pieniężnych określonych w rozporządzeniu,
- 2) nieodpłatnego zakwaterowania studentów odbywających praktykę, jeżeli praktyka odbywa się poza miejscem ich stałego zamieszkania; w miejscowościach, w których

znajdują się domy studenckie, zakład pracy może — za zgodą rektora szkoły wyższej — zakwaterować w tych domach studentów podczas praktyki pod warunkiem uiszczenia szkole wyższej obowiązujących w tym zakresie opłat,

- 3) zapewnienia studentom wyżywienia za odpłatnością we własnej stołówce pracowniczej lub stołówce pracowniczcej innego zakładu pracy; w przypadku niemożności zapewnienia wyżywienia w stołówkach pracowniczych należy studentom zapewnić wyżywienie w innych zakładach żywienia zbiorowego, z tym że odpłatność za wyżywienie nie może przekraczać wysokości opłat za żywienie stosowanych w stołówkach pracowniczych,
- 4) przydzielenia studentom na czas praktyki odzieży i obuwia roboczego i ochronnego, jeżeli przewidują to warunki pracy w danym zakładzie lub przepisy o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 5) umożliwienia studentom korzystania z biblioteki zakładowej i innych urządzeń kulturalnych zakładu.

§ 17. Udzielanie świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia studentom odbywającym praktyki regulują odrębne przepisy.

§ 18. Do obowiązków szkoły wyższej należy:

- 1) zgłoszenie do zakładu pracy zapotrzebowania na praktyki (§ 6 ust. 2), przesłanie programu praktyk do zakładu pracy (§ 3 ust. 2) oraz zawieranie z zakładem pracy umowy w terminie umożliwiającym zakładowi zorganizowanie praktyki, nie później jednak niż na 2 miesiące przed terminem rozpoczęcia praktyk (§ 6 ust. 4),
- 2) zapewnienie i przekazywanie do dyspozycji zakładu pracy środków finansowych stosownie do przepisu § 19 ust. 2.

§ 19. 1. Studentom odbywającym praktyki studenckie przysługują następujące świadczenia pieniężne:

- 1) zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania lub siedziby szkoły wyższej do miejsca odbywania praktyki i z powrotem najtańszym środkiem lokomocji według taryfy ulgowej przysługującej studentom szkół wyższych,
- 2) wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości miesięcznej:

— za praktyki na latach studiów I—III	— 600 zł,
— za praktyki na IV roku studiów i dalszych latach	— 700 zł,
- 3) wynagrodzenie dodatkowe, wypłacane studentom odbywającym praktyki studenckie w kopalniach w wysokości 10 zł za każdy dzień praktyki pod ziemią,
- 4) dodatki dla studentów posiadających na wyłącznym utrzymaniu rodzinę przyznawane i wypłacane od czwartego miesiąca trwania praktyki w wysokości i na zasadach przewidzianych w przepisach o zasiłkach rodzinnych.

2. Ministrowie (Przewodniczący GKKFiT) sprawujący nadzór nad szkołami wyższymi w porozumieniu z Ministrem

Finansów oraz Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac mogą ustalić dodatkowe wynagrodzenie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania dla studentów odbywających praktyki wymagające częstych zmian miejsca pobytu.

3. Studenti odbywający praktyki studenckie na jednostkach pływających na morzu otrzymują zakwaterowanie, wyżywienie i wynagrodzenie na zasadach obowiązujących przy praktykach uczniów państwowych szkół morskich; koszty wyżywienia i wynagrodzenia ponosi szkoła wyższa, która skierowała studentów na te praktyki.

4. Szkoła wyższa kierująca studenta na praktykę wypłaca mu kwotę potrzebną na koszty przejazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Jeżeli w toku odbywania praktyki student został skierowany poza siedzibę zakładu, w którym odbywa się praktyka, zakład pokrywa ze środków własnych koszty przejazdu studenta.

6. Wynagrodzenie określone w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz dodatki określone w ust. 1 pkt 4 wypłaca studentom zakład pracy zgodnie z zawartą umową, studentom zaś odbywającym praktyki w szkołach lub placówkach oświatowo-wychowawczych — szkoła wyższa kierująca studenta na praktykę.

7. Szkoła wyższa dokonuje refundacji środków finansowych wydatkowanych przez zakład pracy na wynagrodzenia i dodatki, o których mowa w ust. 6; podstawę refundacji stanowią listy wypłat wynagrodzeń i zasiłków.

8. Jeżeli praktyka studencka nie trwa dłużej niż jeden miesiąc, wynagrodzenie określone w ust. 1 pkt 2 może wypłacić studentowi szkoła wyższa równocześnie ze skierowaniem go na praktykę.

9. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), którym podlegają zakłady pracy, mogą w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i Ministrem Finansów oraz Ministrem Szkolnictwa Wyższego ustalić, że studenci skierowani na praktyki dłuższe niż 6 tygodni, w przypadkach wykazania kwalifikacji wymaganych do zajmowania określonych stanowisk pracowniczych, będą otrzymywać ze środków własnych zakładu pracy wynagrodzenie związane z pełnioną pracą zamiast świadczeń przewidzianych w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 20. 1. Studentowi wyróżniającemu się podczas praktyki sumiennością w pracy oraz nienagannym zachowaniem się zakład pracy może przyznać ze środków własnych nagrodę w wysokości do 20% wynagrodzenia ryczałtowego (§ 19 ust. 1 pkt 2), jeżeli praca wykonana przez studenta stanowi dla zakładu pracy czynnik realizacji zadań planowych.

2. Zainteresowani ministrowie wydadzą w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i innymi ministrami (Przewodniczącym GKKFiT), sprawującymi nadzór nad szkołami wyższymi, zarządzenia określające zasady przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1.

§ 21. 1. Jeżeli studentowi, który pracuje zarobkowo, nie można zaliczyć jako praktyki wykonywanej przez niego pracy zawodowej, wówczas pracodawca udziela mu urlopu na czas trwania praktyki w innym zakładzie pracy, wypłacając przez okres 3 miesięcy wynagrodzenie zmniejszone o kwotę

ryczałtowego wynagrodzenia pobieranego w miejscu praktyki (§ 19 ust. 1 pkt 2).

2. Jeżeli studentowi zalicza się pracę zawodową jako praktykę nie przysługuje mu wynagrodzenie za praktykę i zwrot kosztów przewidzianych w rozporządzeniu.

§ 22. Studenci, którzy korzystają ze stypendiów fundowanych, odbywają praktyki studenckie w jednostkach fundujących lub w zakładach przez nie wskazanych, jeżeli odpowiadają one warunkom określonym w § 5; praktyka ta odbywa się za wiedzą dziekana właściwego wydziału.

§ 23. Wynagrodzenia określone w §§ 19 i 20 są wolne od podatku od wynagrodzeń.

§ 24. 1. Rektor szkoły wyższej może — na podstawie umowy zawartej z zakładem pracy — skierować na praktykę pracowników nauki w celu zapoznania się z problematyką produkcyjną i organizacyjną procesu produkcji oraz pogłębienia więzi szkoły wyższej z zakładem pracy.

2. Pracownicy nauki, o których mowa w ust. 1, otrzymują ze szkoły wyższej w okresie praktyki — niezależnie od przysługującego im uposażenia — wynagrodzenie ryczałtowe ze środków przeznaczonych na praktyki studenckie w wysokości 550 zł miesięcznie; pracownikom tym nie przysługują diety.

§ 25. 1. Ministrowie (Przewodniczący GKKFiT) sprawujący nadzór nad szkołami wyższymi określają:

- 1) szczegółowe obowiązki szkół wyższych w zakresie corocznego dokonywania oceny przebiegu praktyk studenckich,
- 2) wytyczne w sprawie szczegółowych obowiązków pracowników delegowanych przez szkoły wyższe dla sprawowania kierownictwa dydaktycznego nad praktykami studenckimi.

2. Zainteresowani ministrowie, a w stosunku do zakładów pracy podległych radom narodowym — prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) obowiązani są do:

- 1) zapewnienia tym zakładom środków finansowych na przeprowadzenie praktyk studenckich — według zasad określonych w rozporządzeniu,
- 2) określenia w porozumieniu z Ministrem Finansów i ministrami (Przewodniczącym GKKFiT) sprawującymi nadzór nad szkołami wyższymi zasad pokrywania wydatków

poniesionych w związku z przeprowadzeniem praktyk studenckich przez zakłady pracy ze środków własnych, nie podlegających refundowaniu przez szkoły wyższe,

3) określenia w porozumieniu z ministrami (Przewodniczącym GKKFiT) sprawującymi nadzór nad szkołami wyższymi:

- a) zakładów pracy obowiązanych do zakładania oddziałów szkoleniowych, przeznaczonych dla celów praktyk studenckich i innych celów szkoleniowych (§ 2 ust. 4),
- b) liczby miejsc na praktykach w poszczególnych zakładach pracy.

§ 26. Ilekroć przepisy rozporządzenia mówią o ministrach, którym podlegają zakłady pracy, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych, a w stosunku do spółdzielczych zakładów pracy — zarządy centralnych organizacji spółdzielczych.

§ 27. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą praktyk przed-dyplomowych na VI roku studiów w akademiach medycznych.

§ 28. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 361 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1956 r. w sprawie odbywania i finansowania praktyk studentów szkół wyższych podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego i Oświaty oraz Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej (Monitor Polski Nr 105, poz. 1208) — w zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem,
- 2) zarządzenie nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 83 z późniejszymi zmianami) — w zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 29. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Kultury i Sztuki, Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, innym zainteresowanym ministrom oraz prezidiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia 19 grudnia 1960 r.
(poz. 1).

WZÓR RAMOWEJ UMOWY O PRAKTYKĘ STUDENCKĄ

Pomiędzy
(nazwa szkoły wyższej)
zwaną w dalszym ciągu „szkołą wyższą”, reprezentowaną przez Rektora lub upoważnioną przez niego osobę
(imię i nazwisko oraz stanowisko)
z jednej strony, a
(nazwa zakładu pracy)
zwanym w dalszym ciągu „zakładem pracy”, reprezentowanym przez Dyrektora (kierownika) lub upoważnioną przez niego osobę
(imię i nazwisko oraz stanowisko)
z drugiej strony — została zawarta na okres od do
niniejsza umowa stosownie do przepisu § 6 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1960 r. w sprawie praktyk studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 1, poz. 1), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem”.
1. Szkoła wyższa kieruje studentów do zakładu pracy
(nazwa zakładu pracy) w (miejscowość)
dla odbycia praktyk według następujących programów:

Lp.	Program praktyki	Liczba studentów	Czas trwania praktyki	Termin rozpoczęcia i zakończenia praktyki	Uwagi

2. Zakład pracy zobowiązuje się:

- 1) szkolić praktycznie studentów przez umożliwienie im pracy odpowiadającej programowi praktyki,
- 2) przydzielić zakładowego kierownika praktyk na czas trwania praktyk studenckich,
- 3) zapewnić studentom w czasie praktyki odpowiednie warunki bytowe,
- 4) umożliwić studentom kończącym studia przygotowanie materiałów do pracy magisterskiej (dyplomowej),
- 5) zaznajomić studentów z przepisami:
 - a) o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej,
 - b) o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 6) kontrolować studentów odbywających praktyki w zakresie przestrzegania obowiązujących godzin pracy,
- 7) umożliwić pracownikom szkoły wyższej sprawowanie kontroli przebiegu i organizacji praktyk studenckich oraz kierownictwa dydaktycznego nad praktykami stosownie do przepisów rozporządzenia i udzielać im w tym zakresie wszelkiej pomocy,
- 8) wypłacać studentom podczas praktyki począwszy od dnia z góry (z dołu) następujące świadczenia:
 - 1) ze środków refundowanych przez szkołę wyższą:
 - a) wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości zł miesięcznie określone w § 19 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia,
 - b) wynagrodzenia dodatkowe określone w § 19 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 rozporządzenia,
 - c) dodatki określone w § 19 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia,
 - 2) ze środków własnych zakładu:
 - a) nagrody określone w § 20 rozporządzenia,
 - b) koszty przejazdu w przypadku zmiany miejsca praktyki, ustalonego w ust. 1 niniejszej umowy,
- 9) dokonywać ze szkołą wyższą rozliczeń finansowych z tytułu wypłaconych studentom w okresie praktyk studenckich świadczeń pieniężnych.

3. Szkoła wyższa zobowiązuje się:

- 1) zapoznać kierownictwo zakładu i studentów z programem i zasadami odbywania praktyk,
- 2) przestrzegać ustalonego w niniejszej umowie terminu praktyk,
- 3) dokonywać w trybie przelewu bankowego, w ciągu jednego miesiąca od daty otrzymania z zakładu pracy pokwitowanych przez studentów list wypłat wynagrodzeń i dodatków, refundacji środków finansowych, wydatkowanych na ten cel przez zakład pracy.

4. Wszelkie spory mogące wynikać z niniejszej umowy na tle majątkowym rozstrzygają ze strony szkoły wyższej — rektor, a ze strony zakładu pracy — dyrektor (kierownik) zakładu pracy bądź też osoby przez nich upoważnione, wymienione w niniejszej umowie. W razie nierozstrzygnięcia sporu przez rektora i dyrektora (kierownika) zakładu pracy lub osoby przez nich upoważnione, sprawa zostaje skierowana do ministra sprawującego nadzór nad szkołą wyższą (Przewodniczącego GKFiT) i ministra, któremu podlega zakład pracy.

5. Umowa niniejsza sporządzona została w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach — po jednym dla każdej z umawiających się stron.

(rektor szkoły wyższej)

(dyrektor zakładu pracy)